

Луговик Микола. Млеко од овці пастиря Миколая: Поезії фігуральні. – К.: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2013. – 114 с.: іл.

Третя книжка зорової поезії відомого українського поета, учасника XXVI Міжнародного бієнале поезії (Льєж, Бельгія, 2010), автора багатьох вернісажів зорового мистецтва, самобутня своїм художницьким задумом: автор виступає в ній як дослідник зорової поезії в розмаїтті її видів, котрі давно культивуються в західному світі. Книжка містить есеї про генезу й сучасний стан візуальної поезії в українській літературі, інтерв'ю з ентузіастами цього літературного виду – Миколою Сорокою, Ярсом Баланом (Ярославом Ігорем Баланом). У книжці подані також вірші-паліндроми, один із давніх видів зорової поезії, з-поміж них пошуки М. Луговика – вірші-луни, один із видів звукової поезії.

Неллі КОРНІЄНКО

НЕЛІНІЙНЕ ТЕАТРО(МИСТЕЦТВО)ЗНАВСТВО:
ПОСТНЕКЛАСИЧНИЙ ЛАНДШАФТ
Від Фауста до Протея

Наші
презентації

Неллі Корнієнко.
Нелінійне театро(мистецтво)знавство:
постнекласичний ландшафт. Від Фауста до
Протея: Монографія. – К.: Альтерпрес, 2013. –
264 с.

Відома дослідниця ініціює новий напрям у гуманітаристиці, зокрема в мистецтвознавстві. Це вже друга монографія на цьому шляху, орієнтованому на театр і художню культуру як нелінійні, відкриті, самоорганізаційні системи з високими ступенями свободи. Напряму може бути означений як синергетика художньої культури або ширше – як нелінійне мистецтвознавство. Дослідження таких феноменів, як Принцип недіяння, нанотехнології в художній культурі, театр у контексті квантового світу; суб'єктність художньої культури, постнекласичний ресурс театру екзистенційного, метафізичного та психологічного; парсичні енергії театру; експансії театру; інноваційний лідер в культурі XXI ст.; актуальне мистецтво; принципово нова роль культури у третьому тисячолітті; шлях від Фаустівської культури до Протеевої, – неunikно ставить на порядок денний питання про можливість нового онтологічного прецеденту.

Ізгой. Віктор Некрасов у спогадах сучасників. – К.: Дух і Літера, 2014. – 208 с.

“Ця книга – про людину, котра завжди говорила правду. За що, звісно, й поплатилася – в епоху, коли брехня стала нормою і державним замовленням, і художник, який не підкорявся цьому, мав або замовкнути, або підкоритися – або стати політичним ізгоєм”, – пише у своєму вступному слові редактор-упорядник видання Лесь Танюк. Цікаві і змістовні спогади Івана Дзюби (“Не підкорений брехнею”), Леся Танюка (“Віктор Некрасов і Україна”), Григорія Кіпніса, Євгена Сверстюка, Вадима Скуратівського, Олександра Муратова, Паоли Утевської, Ніни Новоселицької, Олега Борисова, Веніаміна Смехова, Олега Борисова, Бориса Шифмана розкривають різні грані непересічної особистості письменника, його яскравого таланту. Книжка, ілюстрована рідкісними фотографіями, закінчується монологом Віктора Некрасова “Камень в Бабьем Яру”.

І. Х.